

Ue aasta laul.

Wislil: Keik tulge minno jure nüüd.

Keik rahwas ülle ilma ma
Se wöttab rõõmsa melega
Nüüd Halleluja laulda!
Uut armo ue aastaga.
On jälle taewast odata, —
Sest römolaulud kuulda.

Suur on mailm ja Issa arm,
Suur temma heldus, temma sõrm
Meid hoidma ja meid kaitsuma.
Siis jägo meie lotus ka
Ta peale ikka liikmatta, —
Siis saab keik ello õitsma.

Oh Issand Jummal! taewa sees,
Keik mailm seisab sinno ees

Sel uel aastal jälle;
Mis ellab, ligub ilma peal,
Uut tänno annab jälle teat
Ja tulletab sind mele.

Keik häddä, wallo wähhenda.
Ja waeste foormat fergita
Ning anna terwist, leiba!
Oh aita et sel aastal fa
Keik wagga fannatussega
Ei nurrise, ei kaeba!

Mulne järg fest, kuida „soldat piis-
koppiks saab.“

Ehk mäletate veel, armad luggejad, et
selle tüki järg senna jäi, kus funningas üt-
les: „Püksid mahha!“ —

Seält járjest rágib mees oia falda peal
omma issale sedda luggu eddas! ja ütleb: —
Nüüd ma muud ei teadnud lota, fui et
läbbi lippo piddin jooksma, ja pallusin veel
wärrisedes: Armolinne funningas! ma pal-